

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyiltéri cikkek stb. intézendők.

Nyiltéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Az ok és okozat.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 31.

(cz.) Volt idő, mikor népünk boldogabb és szerencsésebb viszonyok között volt, mint ma — mondják az emberek. És sok tekintetben igazat mondanak. Magyarország népe olyan, hogy nagyapáink alig ismernének reá. A legcélszerűbb állami intézkedések mellett is a nép egy része kivetkőzik jelleméből, és tartja be a takarékoság elveit, és tiszta erkölcsét mindinkább elhagyja.

E szavunkban ugyan van valami olyan, mi a vizet a malmára látszik hajtani az ellenzéknek. Pedig dehogy!

Épen az a baj, hogy a nép életében felmerült hiba igen összefügg az ellenzék törekvéseivel. Az ellenzék, hol pártérdek, hol pedig egyéb tör előre, iparkodik a kormány megbuktatására, a néptömeg egy részét viszi magával s az, nem értvén át teljesen a dolgot, saját vesztré dolgozik.

Az igazi hangot, melyet mond a kormányon ülő nagy többség, nem látszanak egyesek figyelemre mméltatni, vagy ha meg is történék az, tulhajtának a határon.

Aztán, ha a lelkes ellenzéki factorok törekvései itt-ott a rend- és közös jólétre nézve káros gyümölcsöt hoznak, ki bámulhatja?

Nagyon sok itt a baj s még annál több az ok.

Első és legfőbb, hogy az ellenzék által vert nagy porban egyesek tulhajtának a szabadelviséggel. S a fiu sem lesz jobb az apánál. Az igazi szabadelviségtől eltérve, önkéntelenül szabadosságra, rakoncátlanlásra, rendbontásra ragadtatja magát a nép egy része. Pedig ha népünk elszédítve nem volna, az ilyen dolgok nem tartanak magukat.

Igy aztán nem lehet bámulni, ha a nép erkölcsében meglazul s lábat kapva, a fennálló hatalommal daczol.

Népünk megváltozásának tényezője a gazdálkodni nem tudás is; oka a legszigorubb állami intézkedések dacára is a képviselő-választásoknál még fennálló tilalmas módszer, mely megtanította az ellenzékies hajlamu népet, hogyan kell vitézkedni, kocsmában dözsolni, munkát abban hagyni, adósságot csinálni, anyagilag tönkre menni stb.

Aztán rövidet huz maga az állam.

A nép a könnyelműség miatt adóját nem fizetheti s az állami költségekre praeliminált összeg hiányosan foly be.

Népünk, akár a földművelő, akár az iparos-ostályt tekintjük, nagyon megszokta a takarékoságot szem elől téveszteni. A földműves ember, ha vásárba megy eladni évi termésékjét, a kapott pénznek, lehet, felét sem viszi haza, a más rész ott marad az utba eső kocsmában. Az iparos, a ki szombatnap kapja a heti keresményt, hogy abból ő maga és családja egy álló hétig éljen, azonfelül állami, községi és felekezeti kötelezettségeinek megfeleljen, nem igen teheti ezt, mert szombat estétől vasárnap reggelig egy huzamban képes a kocsmában ülni, dinom-dánomozni.

Ilyen a mi népünk egy része ma. Pedig senki sem mondhatja, hogy népünknel nem lehet jóindulattal, jóakarattal találkozni; csak nem kellene az ellenzéki nagy szólamokkal félrevezetni. Legnagyobb részben ez az oka annak, hogy az állam igazi intenciója nem érvényesül mindenütt, kellő időben és a kívánt módon.

Az állami adminisztrációnak szemére vetik, hogy terhesek az előirányzott kiadások s

beruházásai nem felelnek meg a várakozásnak; de azt elfelejtik mondani, hogy az adópénzek gyengén folynak be, hogy versenyképességünk a műveltebb államokkal szemben tetemes összeget felemlészt.

Az európai államok szüntelenül hadilábon állanak, e miatt mindenütt tengernyi katonaságot kell tartani; így nekünk is, a mennyiben a szomszédok csatlóságtól szüntelenül tartani kell okvetlenül, azt kell tenni, mit a többinek.

Ámde Európa államférfiainak hiába kiáltjuk: Mikor szűnik meg közöttetek a békétlenség szelleme? Mikor szűntök meg a szomszéd talpalattnyi földére leselkedni? Mikor szűntök meg már a népek kedélyének felkorbácsolásával, mi az akaratot bennök visszatartja igen gyakran a hasznos és célutudatos foglalkozástól?

Ajkülönféle nemzetiségű és pártállású államférfiaknak kellene oda hatni, hogy a nép bizonyos érdekeknek, melyek az állammal legkivált farkas szemet néznek, félre ne vezetessék, eszköze ne legyen, hogy a politikai család mellőzésével képes legyen igazi boldogságot szem előtt tartani.

Valameddig a politikai családtság, a nem eléggé alapszerű ellenzékieskedés és az ellenzéki elemnek a nép lelkére való, gyakran zavart, elkeseredést, munkátlanságot és szegénységet okozó hatása meg nem szűnik, a nép jólétéről még a legüdvösebb állami intézkedések, áldozatok mellett sem lehet gondolkozni.

Szükséges tehát, hogy népünk saját lábán járva, a józan felfogások szerint cselekedjék. Ugy kevesebb ok lesz arra, hogy levesse a vallásos, erkölcsös szellemet, a takarékoság

A „Szekelyföld“ tárczája.

Egy kis séta.

Irta: Harmath Jenő.

Tehát menjünk sétálni. Hideg levegő, zord idő van. A közelgő télnek dermesztő szele lehervasztá az előbb még oly szép virágokat, elfonnyasztá a fák leveleit s azok sáppadtan hullanak a földre, sirjukba; nemsokára hófehér szemfedő fogja takarni mindazt, a mi azelőtt annyi gyönyörűséget szerzett szívnek-szemnek egyaránt. A pinytőke is, a természet által a téli saisonra szerződött kedves kis primadonna, mintha berekedt volna, alig hallat egy-egy trillát; csak a kóristák és kóristanők, a veréb urak és kisasszonyok, csipognak szomorúan, lehorgasztott fejjel. Hajh! mert olyan goromba igazgató is a természet! Szűken adja a gázsit.

Egy szóval ősz van. Az utcán járó-kelő emberek úgy beburkolóznak felsőjükkbe, hogy becses arcuk alig látható. Különbben jobbis így; legalább nem szereznek a jó arcismerőnek s lélekbuvárnak oly sok kellemetlen tapasztalatot. Mert az emberi arcokat vizsgálni egyenlő volna azon törekvéssel, hogy örökre meggyűlöljük őket. Azt mondja a példabeszéd: „Az arc a lélek tükré.” Igen, csak hogy olyan tükör, mely nagyon hazudik. Hányszor rejt a bájos női arc önzesteli szívtelességet maga alatt, a daliás férfikebel uzsoráslelkét? Tisztes aggot látsz ezüstfehér szakállal, megtestesült jellemnek véled, legalább az arca így mutatja; s tudod-e, miféle? Hazaáruló. Egy szép, fehérarozu lányka megy a templomba, arca az ártatlanság kinyomata; s tudod-e, hogy csupa

hiúságból keresi fel a templomot, mert tudja, hogy ott sokan látják és talán akad egy bámulója? Ugy-e, kedves olvasó, milyen hazug tükör az arc?

Hangok ütök meg füleimet. Nők jönnek s ennél fogva természetes következmény, hogy hangos diskurzus foly.

— Bon jour, kedves Amálim! Hogy vagy? Voltál a tanácsosok estélyén?

— Igen, voltam, s mi több, a leányommal. Különbben talán te nem is ismered a leányomat? No hát, hogy meg ne sértjük az etiquette szabályait, formálter bemutatom Izabella leányomat, IV. éves képezdei növendék.

De már erre egy kicsit hátrafordulok s egy vékony, magas, halvány, előregöbült hátú leányt látok; szemei folyton le vannak sütvé, talán nem is merne fölpillantani; hát persze, mert itt van a mama.

— Az idén leteszi a tanképesítőt. Hátha még hallanád, édesem, hogy mily szépen zongorázik? A multkor nálunk volt Bukovay ur s azt mondta: Mozart sem verte különben a billentyűket.

— Már, kedves barátom, hízelt vagy bókolni akart az a fiatal ember. Különbben a mi azt illeti, örülök lánynod előhaladásának; de hát csupa kíváncsiságból szabad lesz tőle egyet-mást kérdeznem?

— Oh! hogye?

— Izabella kisasszony, tanultak háztartást?

— Igenis, kérem — felelt Izabella.

— Hát mondja el kérem: hogy csinálják a rántást?

Az examinált elhallgatott s gondolkozik; majd nagy hűvvel, a mint a kézikönyvből eszébe jutott, így kezdeté fujui:

— A rántás készítmódja . . . A rántás készí-

tés-módja a következő . . . egy rész zsir . . . hozzáadva két rész lisztet . . . Midőn a hőmérő Celsius szerinti 20°-on áll, lassan pirítandó, miközben félpercenként fakanállal keverendő.

— Nagyon helyesen van. De hát egy félkanálnyi zsirhoz mennyi lisztet adna ön?

— Jaj, kérem, azt nem tanultuk.

— Nem? Sajnálom.

Az anya, látván leánya zavarát, egészen más fonalat vette fel a beszélgetésnek, a mit azonban nem volt szerencsém hallani, mert az érdekes társalgást a szamosvizes kiáltása szakította félbe, a ki szokásos mondókáját különböző durokból és molloban elvégezvén, egykedvűen rángatta meg görhes gabéjének közgyeplőjét s cynikus tekintettel nézett e czudar világra.

Kiértünk a Széchenyi-térre, deák-nyelven: kofa-telep, filozopter-nyelven: étterem a szabad ég alatt.

Tordaipecsenyész asszonyok képezik az arisztokracziát, mert itt nem a pénz, sem a kutyabőr, mit meg kell respektálni, hanem az a kis husdarab ott a szájuüregben, a mit nyelvnek hívnak s a mi kivált a kofa ténsasszonyoknál van ijesztő mérvben kifejlődve. A második kaszt a gyümölcsös kofahád, ezek már nem ténsasszonyok, hanem nénik; ezeknél folytonos a belviszál, s ha ki-kitor a polgárháború, érdekes végignézni és végighallgatni. Ugy-egy leszájdiák egymást és oly klaszikus nyelven, hogy Homérnak is becsületére válnék. A profanum vulgust, a pletset, a szilvas oláhok s alsóbbrendű kofák képezik; ezeknél örökös a panasz a rossz vásár miatt.

Közvetlen a kofatelep mellett van az ó-szer, hol uraktól levett ruhák kaphatók. Ép most jön ki onnan két urnak látszó ember; olyan

és jellemzősége utjáról eltérjen. Ennek kell helyrehozni a jó gondolkodású népet.

SZEMLE.

A képviselőház 21-es bizottsága pénteken folytatta a regale-javaslat tárgyalását. A kártalanítási javaslat 2. §-a volt tárgyalás alatt. Nemi módosítással e §. elfogadottnak, következett a 3. §., mely magában foglalja a 15 százaléknak kezelési költség címén történő levonását. Tudvalevő, hogy az érdekeltek e levonást találták a javaslat legserényesebb intézkedésének. Az eredeti törvényjavaslatban a kezelési költség 20 százaléknak volt megállapítva, melyet aztán a pénzügyi kormány 15-re szállított le. A 21-es bizottság ülésén a tagok mindenike sokalta a 15 százalékosat is. A bizottsági tagok egy része 10, kisebb részük pedig 5 százaléknak megállapítását kívánta. Beható vita után a bizottság többsége hozzájárult a 10-es levonáshoz, a mely megállapodást bizonyos fentartással a kormányelnök is magávé tette. — A szombati ülésen a bizottság elfogadta változatlanul a kártérítési javaslatnak a városokra vonatkozó rendelkezéseit. Tisza miniszterelnök kifejté, hogy a városok mindenike érdekeit ki fogja elégíteni. Kikötésbe helyezte a hároméves bérbevevési jogát, továbbá azt is, hogy ha néhány évig bebizonyult valamely törvényhatósági joggal bíró városra nézve a megváltottnál nagyobb jövedelem, ebből bizonyos arányban részesíttetni fognak. Ennél tovább menni nem hajlandó.

Az orosz sajtó eddig tartózkodott attól, hogy hozzászóljon az orosz csapat-előretolások miatt támadt riadalomhoz. Most végre megszólal a brüsszeli „Nord“, Giers lapja, és konstatálja, hogy nemcsak a német, de az osztrák sajtó sem vette komolyan az orosz csapatmozgalmakról szóló rémhírt. Hozzáteszi a „Nord“, hogy eme csapatmozgalmak megfelelnek a kabinetek előtt már rég ismeretes dizlokácziós tervnek és semmikép sem érintik Oroszország békeprogramját, melyet komolyan és őszintén követnek.

Milán királytól egy kiáltvány jelent meg a belgrádi hivatalos lapban, mely Szerbiában a lehető legjobb benyomást tette s mindenütt örvendetesen fogadtatott. Felszólítást intéz az ország összes pártjaihoz, hogy az alkotmányterv kidolgozásában támogassák s ezáltal feleljenek meg ép úgy általa, mint a néptől rég ohajtott kívánságnak és eszközöljék az országban a politikai polgári jogok kitágítását. Azért az általános választásokat a nagy nemzeti szeptimában, mely december 13-án ül össze, december másodikára tűzi ki. A királyi proklamációjának sikerült egyszerre eloszlatni azt a kellemetlen benyomást, melyet a válás kérdésének hirtelen való megoldása a szerb nemzet egyik részében kétségtelenül keltett. De általános melegeledést keltett a revizionális bizottság összeállítása is. Hir szerint a belgrádi lakosság nagy

ismerős alakok! Ahá! Koroghi Bendő tandíjmentes bölcsész és Sanyaró Vendel díjas díjnok. Nagy szellemek találkoznak. Sanyaró el van keseredve, mert nincs már többé pattogatott kukorica, tök-mag s több efféle nyálankaságok; de annál vigabb filozofia társra, részint azért, mivel egy szép multu nadrágot lát lábain, részint azért, mivel ideáljához, a pecsenyész kofához közeleg. Sanyaró el van ragadtatva, Koroghi büszkén hasítja a levegőt. Végre célhoz érnek; Sanyaró a zsirszagot nyeli, Koroghi 4 krra pecsenyét és kettőre kenyeret vásárol.

— Oh, te fényűző, te pazarló! — kiált bámulva Sanyaró, de Koroghi nincs melegeledve a porcióival s édeskes hangon így szól a kofához:

— Imádatlalt körülötted nagyság! Ugy képzelem kegyedet, mint Junót az Olympus szekerén (?); bájai sugárzanak s mágneseként hívják ide az embert. Méltóztassék még egy kis darabot adni. (Ez eredeti filozofia-mondás.)

A bóknek meg volt a hatása. Még adott egy darab husos csontot nyomtatétkul a jószívi ténsaszony. Azután ettek. Láttál éhes farkast, midőn hosszas koplalás után egy eltévedt báránykát szétszakgat? Láttál vasutas tót, midőn egy napi terhes munka után nekiesik egy tál tejes kásának? Láttad Koroghyt és Sanyarót kofapecsenyét zabálni? No, ha láttad, akkor tiszta fogalmad lehet arról, hogy mi a jó étvág.

Amott nagy csoportosulás van; egy uri külsejű embert kísérnek be. Sikasztott a szerencsétlen, a pénz áldozata ő is. Valóságos Pandora szelenecéja az a pénz, melyből a bűnöknek óriási serege áramlott a gonoszág alatt már is görnyedező földre. Nem elmélkedem tovább e felől, csak azon kérdést vetem föl kedves olvasóim előtt: van-e

ovációra készül, hogy fejezze ki köszönetét a király iránt.

Szombaton nyitotta meg Ferdinánd bolgár fejedelem nagy ünnepélyességek között a szobranyet. A teremben fényes közönség volt, közte Clementina hercegnő, a fejedelem anyja. Huszonegy ágyulóvész hirdette, midőn a fejedelem a terembe lépett s midőn a terem elhagyta. A fejedelem a trónbeszédben konstatálja, hogy a bolgárok igaz ügye napról napra szilárdul. A zaribrod—szófia—vakareli vasút megnyitására utalva, kifejti, hogy a vasutat a bolgárok kizárólag saját segélyforrásaikból nehéz és válságos időkben építették, a mi emelte Bulgária hitelét. Konstatálja a közoktatás emelésére tett rendkívüli erőfeszítéseket. Meglegetéssel tölti el, hogy a hadsereget a helyzet megaslátán állónak láthatja. A hadsereg, ha a szükség úgy hozza magával, meg fog tudni felelni annak a reménynek és bizalomnak, melyet a haza és trón helyeznek belé. A trónbeszéd több fontos törvényjavaslat benyújtását jelzi.

A macedoniai kérdés egyszerre sajátos alakban jelentkezik. Eddig folyvást csak azt lehetett hallani, hogy a porta tétlenül nézi a mozgalom fejlődését, és most olyan hír érkezik, melyből a porta rendkívüli katonai intézkedéseire kell következtetni. Állítólag ugyanis a bécsi török nagykövetség ama jelentésére, hogy egy hatalom sem tűrné vagy támogatná Bulgáriának Macedoniában való zavaró beavatkozását, a porta minden rendkívüli katonai intézkedését Macedonia határán beszüntette. A porta kizárólag a belső rendtelenségek és a felkelési kísérletek megszüntetésére fogja szorítani tevékenységét.

Boulanger ismét kezd sűrűn szerepelni. Egyik estén a Théâtre Lyrique nevű színházban nagy botrány támadt Boulanger megjelenése következtében. Hívei olyan ovációit akartak neki rendezni, mint valami fejedelmi személynek, a mit meg az ellenfelek nem tűrtek és öle mentek a boulangeristákkal, úgy, hogy rendőri beavatkozásra volt szükség. Legutóbb pedig a Salle Wagramban tartani akart revizionista gyűlés véres verekedéssé fajult. A boulangeristák ugyanis Vergoin képviselőt akarták elnöké választani, a mit az anti-boulangeristák elleneztek. Utóbbiak föl akartak hatolni az emelvényre, hol Lullier szónokolt. Ebből nagy verekedés támadt. Lullier revolverrel lőtt a támadókra, de ledobták az emelvényről, botozták és megkéselték. Lullier még háromszor lőtt, de senkit sem talált. Végre is barátjai kivezeték a teremből. Ekkor eloltották a gázt, mire a verekedők elhagyták a terem. Künn aztán a nyugalom rögtön helyreállt. A hírlapok szerint a verekedésben mintegy 20 ember sebesült meg.

20.000 forint az E. M. K. E.-nek.

Ércnél maradandóbb emléket emelt nevének Röck Szilárd, a nem rég elhalt dúsgazdag fővárosi polgár. Fél milliót megközelítő jótékony

bűn e világon, melynek elkövetésénél a pénz ne játszott volna főszerepet? Van-e gazság, melyet pénzért ember meg ne tenne?

Ez elkeveredett gondolatokra a szél sivitva, dühöngve felel, szemembe dobja az utca szemetét; zajongásából, dühöngéséből mintha a szavak hangzanának: „Ugy van!”

Tyűh! Beh hideg van! Meneküljünk be valahová. Ihol egy kávéház. Belépek. A fényes gázlámpák vakító sugaraikkal mintegy tündérvölgyet varázsolnak elém; de mennyire kiábrándulok, mi helyt leülök s kissé körül nézek! Komor pipafüst-be burkolt alakok ülnek egy márványasztal körül. Kártyáznak.

Ott ül egy szorgalmas iparos, kire otthon talán már várnak a vacsorával s az asszony, az előbbi tapasztalatok után következtetve, bizonyosan keserves könnyeket hullatott férje könnyelműsége miatt. S a férfi, a ház oltalmazója, a család becsületének megvédője, ott ül, s elmerülve szenvedélybe, sem nem lát, sem nem hall; már heti keresménye oda lett, most a gyűrűre kerül a sor, melyet régi jó mesterétől kapott emlékül felszabadulása napján. Nem látja társainak gunyos nevetését, nem hallja a suttogó hangokat, melyek veszte fölött örvendeznek. Oh! mert mit lát, mit hall a szenvedélyes kártyás, ki képes egy hétig izzadva dolgozni, hogy a keresményt a hét végén elverje!

Nagyban foly a ferbl. Az egyik előtt már egy halom bankó van, az ezüstpénz pedig ércoszlopokat képez, a melyen egy egész élet boldogsága nyugszik.

Gyorsan forgatják az ördög bibliáját, közbe-közbe dühös „vor“ és „zu“ kiáltások, egy-egy cifra káromkodás a vesztes s mosolygó melegeledés a nyertes fél részéről. Az egyik játékos, ki bizo-

zélu alapítványokat tett a fővárosban, de a momentumra, melyet halhatatlanságának emelt, azzal a huszezer forinttal tette föl a koronát, melyet az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesületnek hagyományozott.

Egy lepecsételt csomag érkezett csütörtökön Budapestről, melyen feladóképen Röck Pál neve állott. A csomag az E. M. K. E.-nek volt címezve, s nem kevesebb, mint 20,000 frt tartalommal volt jelezve.

Az E. M. K. E.-nek megalakulása óta ez a legnagyobb napja, mert több, mint 15,000 frt, egy napon, fennállása óta még nem érkezett be hozzá. Alapítvány sincs 10,000 frtnál nagyobb (a kis-külföldi megyei), magános egyén részéről pedig a legnagyobb volt eddig néhai Mucsi József honvéd századosé, kinek hagyatéka 3600 frt tiszta értékkel örzi a nemes katona emlékét. Az egyesület vagyona e 20,000 frttal egyszerre túlhaladott az 1/3-ad milliót, és pedig 350,000 forintra emelkedett. Az igazgatóválasztmány havi rendes ülése jövő hó 12-én lévén, a Röck leveleinek felolvasása s a megfelelő intézkedések akkor fognak megtörténni.

Ha Röck Szilárdot nem az odaadó hazaszeretet, nem a lelkesedés vezeti, hanem a rideg önzés, mely minden körülményt számításba veszi, akkor se tehetett volna másképp, mert nevét egy eszmével, az erdélyi magyarság megmentésének nagy ideájával kapcsolá össze s e nevet, míg magyar él a Kárpátok alján, tisztelettel veszi ajkára minden magyar. Amde Röck Szilárdnak nem az volt a célja, ő nagy vagyonával használni akart annak a nemzetnek, melynek fiúl büszkén vallá magát, csak használni akart s nem ragyogni adományai-val. Am az elért cél mellett egy másikat is elért, halhatatlanná tette magát, mert az E. M. K. E. az élők közé fogja jegyezni nevét s e név élni fog, míg Szent-István birodalma áll. Hisszük, hogy az idők végtelenségében sincs ez életnek határa. Áldott legyen emlékezte!

Levelezés.

Kézdí-Vásárhely, 1888. okt. 29.

(A szülők figyelmébe.)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Családi ügyekben távol lévén, csak most értesülhettem b. lapja 83-ik számából, hogy azon józan érvek, melyekkel bebizonyítani igyekeztem, hogy Kiss Gyula ur hitoktatás céljából tartozik a községi iskolában megjeleni, nem voltak képesek őt állításom igazságáról meggyőzni, sőt téves nézetével a szülőket ujjában félrevezetni

nyára nagyon sokat vesztett, felugrik s mélyen elpirult arccal rohan ki a kávéházból. Regényes novelláiról most odacsapnák: „... s megváltotta becsületét egy golyóval.”

Ne ijedjenek meg, kedves olvasóim, nem így történt. Az asszony, a ház jó szelleme, az elkeveredett férfit e szavakkal fogadja: „Mindent tudok, szorgalommal majd helyrehozzuk; csak, az Isten szerelmére, ne menj oda többé!” A férfi, megindulva neje nemeslelkűségén, könnyezve öleli magához megmentőjét, ki, ha talán szemrehányással, duzzogással fogadják, ki tudja: mire lesz képes?!

A kávéházban hátramaradt társak, melegeledve az eredményről, mint éhes, telhetetlen ölyvek, indulnak újabb prédára.

Az ajtó megint nyílik s legnagyobb rémületemre ismét filozoferekkal hoz össze sorsom, még pedig hárommal. Mind a három diszpeldány, köztük az előbb említett Koroghi Bendő. Eljönnek a szoba közepéig, nyugtalanul szerteszéjjel tekintgetnek, majd ügyetlen, szegietes mozdulatokkal leülnek. Koroghi, ki, úgy látszik, a banda Mentora, renddel egy porció fagyaltat s három kanalat; patriarchalis módon felosztják három részre s jó étvágygal elköltik; most szivarra gyújt Koroghi ur, a mely aztán sorra jár a jó barátok között. Ez aztán Castor és Pollux-féle barátság!

Csakugyan érdekes nép az egyetemi ifjuság. A hány szak, annyi vérmérsék, annyi életphilosophia. Az orvos és jogász gentleman, a patyikusról azt mondják, hogy csak annak látszik, a filozofia „sna sz”. A jogász epikureus; éli világát, ha van pénze; ha nincs, tud ő teremteni. Elve: „Majd kesereghetünk, ha megvénülünk.” A medikus cynikus, nem kell mondanom, hogy miért; a filo-

igyekezett. Nehogy a t. közönség egy részét Kiss Gy. ur hamis érvelésével csakugyan tévútra vezesse: sietek e sorokban röviden felvilágosítást adni.

Hát bizony igaz ugyan, hogy az 1868. évi 38-ik t.-cikk 57-ik §-a azt mondja, miszerint a községi iskolába járó kath. vallású tanulók részére előírt vallásoktatásnak nyilvánosan kell tartatni. Az is igaz, hogy a kantai r. k. elemi iskola nyilvános iskola, a mint K. Gy. ur mondja, de ez nem tartozik ide, ezt nem is vontam kétségbe. De a törvények végrehajtása a miniszterek dolga lévén, az 1868-ik évi 38-ik törvényozikk végrehajtása iránt is adatott ki a vallás- és közoktatásügyi miniszter által rendelt és pedig legutóbb 1877. aug. 26-án 21,678. sz. a., ebben pedig a 35-ik lapon világosan meg van mondva, hogy: „A községi iskolában a különböző felekezetű vallás-tanítók az órarendben, a számukra kijelölt időben kötelesek megjelenni s a hit- és erkölcostant a kiszabott időben tanítani.” Ezt Kiss Gyula urnak már egyszer elmondtam. Ismételtém azért, hogy tanulja meg belőle azt, a mihez kell magát tartania, hogy t. i. köteles ő a községi iskolában megjelenni, mert: nem az az irányadó és kötelező, a mit 1868-ban, hanem a mit azután, újabban, 1877-ben rendelt el a magas miniszterium.

Ha ez nem így lenne, akkor az iskolaszék és a gondnokság, a melyről pedig engedje meg Kiss Gy. ur, hogy legalább is annyi törvényismerettel bír mint ő, nem tette volna meg a hivatalos lépéseket, valamint nem intézkedett volna a megyei kir. tanfelügyelőség is s legkevésbé rendelkezett volna ekként akkor Kiss Gy. urnak főlebbvalója: a kerületi főesperes ur is.

De ha a törvény és fentidézett 1877-iki miniszteri rendelet másként, ezzel ellenkezőleg intézkednék is: helyi viszonyaink abban az esetben sem engednék meg, hogy a gyermekek menjenek el a Kiss Gy. ur iskolájába.

Tudomásom szerint 11—12 óráig van fölvéve a vallásoktatás ideje. 11 órakor tehát elengedik a községi iskolából a tanulókat s a míg azok a 7—10 éves gyermekek a nagy sárban, esőben, hóban és fagyban lemenének a r. k. iskola helyiségébe, bizony eltelik egy fél, sőt $\frac{3}{4}$ -edjóra is; mennyi idő marad akkor a hitoktatásra? Egy negyed óra, legjobb esetben fél óra! Ez alatt pedig vajmi kevésre lehet azt a sok kicsiny gyermeket tanítani, vallja be Ön is, Kiss Gy. ur! A lenne a következő, hogy Kiss Gy. ur két annyi gyermeknek adna elégtelen osztályzatot, mint az elmúlt 1887—88-ik iskolai évben adott a vallásstanból, a szegény szülők és a tanügybarátok általános megbotránkozására. E mellett, hogy a gyermekek egészségére is mily nagyon ártalmas befolyással járna a r. k. iskolába lemenetel az őszi és tavaszi sáros, nedves s a téli fagyos időben, eltekintve az erkölcsi szempontoktól: fölösleges bizonyítani.

Saját kényelmét, önérdékét tartja tehát elsőbbségnek Kiss Gyula ur, mint a tanulók egészségét, erkölcsi s tanulási előmenetelét? Ugy látszik, mert minden sorából csak ez világlik ki. Sajnos, hogy még nem tudja, hogy a tanító van a gyermekekért s nem megfordítva. Hát a

z o p t e r pessimista, kivált ha ideálját, a Benigni kirakatában levő sült malacot, látja — az üveg alatt; ha sokat tanul, könnyen fanatikus lesz. Rangra nézve első a jogász, második az orvos, utolsó itt is a filozof. Egy nota jut eszembe, a mi általánosan el van terjedve az „Alma mater” országában s a mi e nézeteket hathatósan erősíti.

„Minden rendes polgár
Tartson szeretőt,
Kinek több már nincsen,
Egyet vagy kettőt.
Jogászá az asszony,
Orvosé kisasszony,
Hát a filozof?
— ? — ? — ? —

E kérdőjelek azt jelentik, hogy az sem nem numerál, sem nem sponderál.

Amott egy deáknak látszó egyéniség fogyaszt valami süteményt s nagy élvezettel szivarozik. Azonban „horribile dictu” betoppant főtiszt. Gombóc Gáspár tanár ur, ki tudvalevőleg legnagyobb ellensége annak, hogy a deákok kávéházakba járjanak. Mihelyt ez eszembe jutott, szememmel azonnal a deákot kerestem, s ime, csodák csodája! sehol sem látom ... De bizony ott van most is; ott ül a szegletben, s kiterjesztvén maga előtt a nagyterjedelmű „Nemzet”-et, arca nem látható, a főtisztelendő ur nem tudhatja, ki van ott. Ihol a deák-leleményesség! S még azt mondja a világ szája, hogy haszontalan újság az a „Nemzet”! Hát nem praktikus használatát látom? Ej, ej, gonosz világ!

Menjünk mi is haza, hisz már késő az idő.

kézdivásárhelyi takarékpénztár vajjon miért adott már 2 éven keresztül Önnek 25—25 frtot? Saját kényelméért semmi esetre sem.

Ezzel végeztem. Egy megjegyzésem azonban még van. Ha van Kiss Gyula urban hitvatás és kötelességérzet, ha megértette a miket neki elég világosan megmagyaráztam, ha önérdékét alá tudja rendelni a közérdeknek: akkor nem fog engem és másokat arra kényszeríteni, hogy a legutolsó eszközhöz nyuljunk.

Egy katolikus szülő.

Különfelek.

— Kinevezés. Kovács Lázár, Kézdi-Vásárhely város szülötte, azon ifjak egyike, kik a Ludoviceum tisztí tanfolyamát megnyitották, kinevezett hadnagynak és a brassói honvéd-zászlóaljhoz osztatott be. Gratulálunk a derék ifju elértetéséhez!

— Füllérestély. A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület nov. 3-án füllérestélyt rendez Welreiter Györgyné, Kovács Károlyné háziasszonyok, Dávid Mari, Márton Ilona házi kisasszonyok és Pap János háziur rendezése mellett.

— Kézdi-Vásárhelyt az őszi országos vásár pompás időjárás mellett szokatlan élénkséggel folyt le, s a milyen népes volt, épen olyan élénk volt a forgalom. Szombaton és vasárnap a baromvásár tartatott meg s tágas barompiacunk alig volt képes magába fogadni a tengernyi állatot. Behajtattott két nap alatt 2870 darab marha s ebből eladatott 754 drb. Az országos vásár hétfőn volt, de még kedden és szerdán is rendkívül népes és élénk volt a piac. Megjöttek azok a jó madarak is, a vásári tolvajok, kiket a rendőrség különös figyelmében szokott részesíteni; azonban kevés eredménnyel működtek. Alig fordult elő egy pár kisebb lopás s a tettesek rajtaérettek. Általában az idei vásár népesség és forgalom tekintetében felülmúlta az utolsó évtizedben nálunk tartott összes vásárokat.

— Lónhart püspök iótékonyága. Lónhart Ferencz püsnök az ojtói róm. kath. egyház harangjára 124 frtot, a lövétei iskola-alap javára 112 frt 50 krt, a turi róm. kath. iskolának tüzfára 20 frtot és kántortanítók segélyezésére 480 frtot adományozott.

— Rablógylkosság Brassóban. Szenzációs rablógylkosság történt szombaton éjjel Brassóban. A rablógylkosság áldozata Tyaristya János, egy árvamegyei származású, szászrégeni ember; vásszonnal kereskedett s portékájával ment be a brassói vásárra. Reggel hat órakor, alig husz lépésnyire a város legélénkebb pontjától, a nagy-utczától, egy kis szűk utczában felakasztva találták Tyaristya Jánost a járó-kelők. Egy nyitva hagyott ablak támasztó-vására volt felakasztva a szerencsétlen, saját nadragysziájával. A kik megtalálták, rögtön jelentést tettek a rendőrségnek. A rendőrség vizsgálata mindjárt kezdetben meglepő fölfedezésre vezetett. Kintunt csakhamar, hogy a szerencsétlen Tyaristya nem maga vetett véget életének. A rettentően elcsonkított halotton konstatáltak az orvosok, hogy előbb megfojtották s csak azután, már halva akasztották fel a saját nadragysziájára, hogy olyan színben tüntessék fel a dolgot, mintha a vásáros ember öngylkossá lett volna. Kihallgatták az áldozat bátyját; ennek a vallomása szerint 400 forint volt testvére zsebében. Ebből a pénzből nem találtak nála egy krajczárt sem s az órája is hiányzott; világos tehát, hogy Tyaristya rablógylkosságnak lett áldozata. Rájöttek már arra is, hogy Tyaristya az éjjel katonapékkel mulatott. A városban nagy izgatottságot keltett ez eset, annyival inkább, miután a rablógylkosság — mint említettük — a város legélénkebb helyén, a rendőrkaszárnyától nem messze van.

— A gyergyószentmiklósi korcsolya-egylet folyó hó 27-én tartott választmányi gyűlésén a szokásos Sylvester-estély megtartását, mely mindig válogatott műsorból állott, ez évben is megtartani határozta. A közgyűlés napjaul pedig november hó 18-ától jelölte ki.

— Az országos veres kereszt egylet gyergyószentmiklósi fiókja által folyó hó 25-én rendezett második füllérestély nagy és válogatott szép közönség

jelenlétében a legvigabban folyt le. Az estély meglepetése Jakab Beniamné urnő szaválata és Gencsy Zelma urhölgy monolog előadása volt, a mely a közönség által nagy tetszéssel fogadott és mindkét közreműködő st előadásaiért zajosan megtapsolták. Az estélyen igen nagy számú női közönség jelent meg és mulatott kedélyesen egész éjjeli 12 óráig. A négyesek 42 pár tánczoltak. A legközelebbi füllérestély november hó 8-án lesz. Általános feltűnést keltett Ferenczy Károly választmányi tagnak ugy az első, miut a jeleni estélyből kimaradása, ki pedig egyike a veres kereszt egylet fáradhatlan buzgó tagjának. Visszavonulásának okát nem tudhatjuk; advent még nem érkezett még s a nagybőjt még igen messze van. Nagyön fájjaljuk énnélfogva feltűnő visszamaradását, s ohajtjuk, hogy a harmadik estélyen a nagy és szíves közönség között megláthassuk. (L.)

— Eljegyzés. Lázár Mihály, szászrégeni kir. járásbíróági aljegyző, a napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét Romfeld Eliz kisasszonnyal, gyergyószentmiklósi serfőzdetulajdonos, Romfeld János kedves és bájos leányával. Öszintén gratulálunk e frigyhez!

— Gyergyószentmiklósi járásorvossá, Dr. Mezey Géza helyére, Csikmegye főispánja ideiglenesen Dr. Fejér Dávid városi orvost nevezte ki.

— A miniszterelnök vasakarala. A képviselőház regale-bizottságának ülésén — olvassuk a „P. Lloyd”-ban — Tisza Kálmán miniszterelnököt oly erős fogfájás kínozza, hogy alig tűrtöztethette magát s csak nagy megerőteltéssel tudott beszélni. A miniszterelnök e szenvedésének láttára a bizottság tagjai azt ajánlották, hogy a bizottság halaszsa el ülését. Tisza Kálmán azonban a leghatározottabban protestált. „Épen azért jöttem el, dacára ezen állapotomnak és ép azért maradt itt, hogy a tanácskozások semmikép meg ne szakitassanak.” S nagy fájdalmi dacára a miniszterelnök mindvégig ott maradt az ülésen, sőt, ha kellett s a mennyire roppant fájdalmi engedték, részt vett a vitában is.

— Országos honvédegyülés. A fővárosban az országos honvédegyesület szombaton tartotta meg évi közgyűlését, melyen számos megye és város egylete volt képviselve. Az elnök, Tisza László megemlékezett mindenekelőtt az országos egyesület ez idei halottjairól, köztük Batthyány Lajos gróf özvegyéről. Jelentette továbbá, hogy az isaszegi intelligencia honvéd-emlékszobor föllállítását tervezi, melyre a kibocsátott aláírási ivenek eddig 260 frt gyűlt össze s remélhető, hogy a jövő tavaszra meglesz az előirányzott ezer frt. A vidéki küldöttek közül többen ígértek e kegyeletos célra adományokat. Bemutatta az elnök a budavári szobor ügyében kibocsátott aláírási felhívást s jelentette, hogy a szükségelt 38,500 frtból 21 ezer 800 frt gyűlt egybe. Kimondta a közgyűlés, hogy a régi honvédek gyámlatására több gondot fog fordítani s végül több bizottság tagjai választattak meg.

— Szofták iskolája Szerajevóban. A kormány Szerajevóban államköltségen medreszét, azaz főiskolát állíttatott fel, melyben a szofták fognak kiképeztetni. Az intézetben theológián kívül a világi tudományokat is tanítják majd, hogy néptanítókat képezzenek. A város mohamedán lakossága azon fárado, hogy egy alapítandó olvasókör számára szükséges épület költségeit beszeresse, s e törekvésben a kormány részéről hathatós támogatásban részesül.

— Molnár Mihály előnyösen ismert tánczitanító Kézdi-Vásárhelyt a városához disztermében táncziskolát nyit. A tanítást november 4-én kezdi meg. Ajánljuk a szülők és a tánczkedvelő ifjúság figyelmébe.

— Helyreigazítás. A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület ruhakiosztása és tánczmulatsága nem — mint tévesen jelezve lett — 27-én, hanem november 17-én tartatik meg.

— Nyilvános közönet. Ditrői lakos, özv. Miklós Gergelynének árva leánya, Hermína, a ditrói polg. isk. osztályait kitűnő eredménnyel végezte. Szorgalma, jeles tehetsége és szelid magaviseletének biztató reményében édes anyja őt a folyó tanév kezdetén a szathmári r. kath. tanítónő-képezdebe vitte, hogy mint tanítónő, később öregségének támasza lehessen s magának szebb jövőt biztosítson. A szegény özvegyű a nem várt tulköltéséket teljes vagyontalansága miatt nem volt képes hordozni, mit látván ditrói tek. Dobribán Gergelyné urnő ő nagy-sága, mint öngyal jelent meg a szegény nő zavarában s azon kívül, hogy a saját részéről a legnagyobb áldozatkészséggel nyújtott gyámlatást, ezen kívül is minden lehetőt megtett, a mit csak egy igazán érző nemes szív tehet. Igen, a kétségbeesés közt levő szegény nő, illetőleg leánya javára t. László Dénes szászhergyi tanító nural gyűjtő-ívvél fordult a nemes szívi polgártársakhoz s az uton Gyergyó-Sztnmiklóson és Szárhely községben 37 frt 15 krt gyűjtött össze ez igazi kulturális célra. Ez összegzett nevezett özv. Miklós Gergelyné és leánya általunk ugy a nemes adakozóknak, mint a kegyes gyűjtőknek legforróbb köszönetét nyilvánítja, mit az alább következők adakozók névsorával lapunk hasábjain szíves örömmel hozunk nyilvánosságra. Adakoztak Gyergyó-Szentmiklóson: Havas

Jakabné, ifj. Vákar Gergely 1—1 frt, ifj. Drótos Jánosné 50 kr, Drótos István 25 kr, Lázár Menyhért, Urmánczy Imre, Tilttscher Edéné, Péter Lajosné, Lázár Miklósne, öz. Bocsanzy Kristófné, Ferenczy Károly plebános, Ernősz Bogdán, Lázár Zsuzsáné, Vákar Árvér, Bogdán István, Dr. Fehér Dávid, Kopacz Antal, Dr. Mezey Géza, Merza Kristóf, Lázár Jánosné, Czifra Ferenc és fiai, Kri- csa Zoltán, Lázár Péter, Giacomuzzi Baptistné, Kopacz Lukácsné, Benedek György 1—1 frt, Czárán Bertá 60 kr, Kedves Tamás 50 kr, Vákar Gergely 30 kr, Balázs Mi- hállyné 4 frt, Keresztes Gerő 2 frt, Dr. Szentpéteri 1 frt, Karácsony Jánosné 1 frt, Gyergyó-Szárhegyen: Vákar Lászlóné 1 frt, Vákar Lukács 1 frt, ifj. Márdiász Kristóf 1 frt. Összesen 37 frt és 15 kr, azaz harminczét forint 15 krajczár o. ért. Isten fizesse meg a t. adakozó uraknak és urnőknek ez összeget egyen- adjon, adjon ezerszeresen többet érette. Fizesse meg az Isten tek. Dobribán Gergely- né 6 nagyságának is azt a fáradhatlan tevékenységet és emberbaráti szeretetből származó óvadó szives jóságot, melylyel e szegény, de becsületes család ügyét felkarolni kegyes volt. — A felebaráti szeretetnek igazán ritka, de nagyon szép példája ez, midőn valaki emberársának nyomorúsága, sorsa iránt, a nélkül, hogy rokona, atyafia vol- na, ilyen nemesen érez és cselekszik s még hozzá tiltako- zik az ő adományainak nyilvánosságra hozása ellen. Ilyen sok hönleányt adj édes Istenünk a magyar társadalomnak s boldogulni fog a haza minden szülőtte. Öz. Miklós Ger- gelyné és leánya nevében a szerkesztőség.

Szerkesztői izenet.

Prímipilus. Ohajtását nem teljesíthetjük. Az ügy min- den irányban be van fejezve.

Sz. M. Kézdi-Vásárhely. Köszönjük. A jövő számban jöni fog. Szives üdvözlét!

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, október 31-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt — kr
" (elegy)	"	4 frt — kr
Rozs (tisztá)	"	2 frt 70 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Arpa (tisztá)	"	2 frt 60 kr
Arpa (elegy)	hektóliterenkint	— frt — kr
Zab	"	1 frt 60 kr
Törökbuza	"	4 frt 50 kr
Kása (köles)	"	8 frt — kr
" (árpa)	"	24 frt — kr
Borsó	"	6 frt — kr
Lencse	"	9 frt — kr
Fuszulyka	"	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhus	"	— frt 40 kr
Juh-hus	"	— frt 20 kr
Szalonna	"	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 20 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1888. október 30-án.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	101.70
Magy. papíráradék 5%	92.65
Magyar vasúti kölesön	144.98
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	98.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. III.	115.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	105.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	105.—
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.25
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	99.50
Magyar nyereség-sorsjegykölesön	130.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123.25
Osztrák járadék papirban	82.05
Osztrák járadék ezüstben	82.60
Osztrák járadék aranyban	109.75
1860. államsorsjegyek	140.25
Osztrák-magyar bankrészvény	872.—
Magyar hitelbank-részvény	305.75
Osztrák hitelintézet-részvény	312.40
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.75
20 frankos arany	9.62
Német birodalmi márka	59.40
London (2 havi váltókért)	121.40
20 márka arany	11.88

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 11180—1888.

Pályázati hirdetmény.

A kézdi-járási főszolgabírói hivatalnál úresedésbe jött s évi 300 frt fizetéssel java-

dalmazott II-od irnoki állásra pályázat nyit-
tatik.

Felhívatnak mindazok, kik ezen állást el-
nyerni ohajtják, miszerint az 1883. évi I. t.-
cz. 19. §-ában előirt képzettségüket igazoló
okmányokkal felszerelt sajátkezűleg írt fo-
lyamodásukat folyó évi november hó 10-ig
Háromszékvármegye alispánjához adják be.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1888. okt. 17.

Alispán helyett
Szentiványi Miklós,
főjegyző.

Sz. 1798. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
csomortáni Mike Terézia végrehajthatónak
lemhényi Gyergyai Károly s társa végrehaj-
tást szenvedő elleni 94 frt tőkekövetelés és
járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kézdi-
vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő
Almás, Csomortán, Esztelnek és Lemhény
községekben fekvő, az almási 477. sz. tjkv-
ben foglalt 2337/2. hr. sz. 18 frt; a csomor-
táni 556. sz. tjkvben 171/2. hr. sz. 5 frt, 192.
hr. sz. 13 frt, 2822/2. helyrajzi számú 8 frt,
2895. helyrajzi számú 6 forint; az esztel-
neki 1242. sz. tjkvben A + 1276. hr. sz. 22
frt; a lemhényi 2005. sz. tjkvben 881., 882.,
883. hr. sz. 45 frt, 2870. hr. sz. 8 frt, 3210.
hr. sz. 28 frt, 3579. hr. sz. 12 frt, 4310.,
4311. hr. sz. 13 frt, 4436., 4437. hr. sz. 24
frt, 4612/2. hr. sz. 14 frt, 5586. hr. sz. 38 frt,
9224. hr. sz. 25 frt, 9319. hr. sz. 24 forint,
12058. helyrajzi számú 4 forint és 7945.
helyr. számú 38 frt becsértékű ingatlanokra
az öz. Sigmund Gyárfás haszonélvezeti joga
sérelme nélkül; a lemhényi 2006. sz. tjkv-
ben 3288. hr. sz. 22 frt, 10843. hr. sz. 37 frt
becsértékű ingatlanokra öz. Zsigmond Gyár-
fás haszonélvezeti joga sérelme nélkül; a
lemhényi 1670. sz. tjkvben A + 2677. hr.
sz. 15 frt, 2703. hr. sz. 14 frt, 9793., 9794.
hr. sz. 18 frt és 11302. hr. sz. 1 frt; a lem-
hényi 57. sz. tjkvben A + 807., 808., 809.
hr. sz. 222 frt, 2898. hr. sz. 3 frt, 3435. hr.
sz. 9 frt és 12057. hr. sz. 9 frt becsértékű
ingatlanokra az 1881. 60. t.-cz. 156. §-ára
tekintettel az árverést ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb
megjelölt ingatlanok az 1888. évi november
hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor Almás
községében és folytatólag Csomortán, Esztel-
nek és Lemhény községekben a község há-
zánál megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási áron alól is eladatni
fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10 százalékát kész-

pénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §.
jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi
nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-
miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék-
képes értékpapirban a kiküldött kezéhez leten-
ni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi ható-
ság kiküldött egyes bírója Kézdi-Vásárhelyt,
1888. évi június hó 2-án.

Vajna Gáspár,
kir. tvszki bíró.

Sz. 415—1888.

v. h.

Árverési hirdetés.

Ezen ügyben 1888. november 5-ik napjára
kitűzött árverés, a hirlapi hirdetmény téves
közlése folytán, visszavonott és az árverés
új határnapra kitűztetik. A k.-vásárhelyi tek.
kir. j.-bírósnak 1888. évi 2699. sz. a. kelt
végzése folytán ezennel közhírré tétetik, misze-
rint végrehajtható Fejér Antal kézdivásárhelyi
kereskedőnek 600 forint o. ért. követelése s
járulékaí iránt végrehajtást szenvedő kézdi-
sztléleki Kőnczei Miklósnál kielégítési végre-
hajtás folytán lefoglalt 920 frtra becsült in-
góságok, ugymint: hat boglya széna, két
pejkancza, két fehér ökor nyilvános
bírói árverezésen készpénzért el fognak
adatni, minek Kézdi-Szentlélek község
házánál leendő eszközzésére határidőül 1888.
évi november hó 23-ik napjának d. e. 9 órája
tűztetik ki, mely árverésre a vevők oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklött
ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX.
t.-cz. 180. §-a szerint, szükség esetében becs-
áron alól is eladatni fognak; a lefoglalt in-
góságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig
figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólirt kir.
bir. végrehajthatónál és az árverés napján a
helyszínén az árverezés kezdetéig szabály-
szerűen érvényesítsék, mert különben igé-
nyeik későbbben figyelmen kívül fognak ha-
gyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1888-ik évi októ-
ber hó 26-án.

Kakutsi Ádám,
kir. bir. végrehajtó.

Egy német és francia nyelvtanító uri házak-
nál szerény feltételek mellett privát órákat
adni hajlandó. Bővebben lapunk kiadóhivatalá-
ban értesülhetni.

Értesítés.

A nagyérdemű közönség figyelmét egész tisztelettel hívjuk fel ama körül-
ményre, hogy a helybeli »Erzsébet« árvaház **harisnyakötő gépein** a
legjutányosabb árban és igen csinos kivitelben állíthatók elő téli kötött női ka-
bátok, camashlik, téli harisnyák, karvédők s más cikkek. A készítmények az
intézet helyiségében megtekinthetők s tetszés szerinti anyagból megrendelhetők.

A nemes ezélu intézet érdekét reméljük, hogy a nagy közönség nem késik
pártfogásában részesíteni.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. okt. 27-én.

Az igazgatóság.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.